

Rok akademicki: 2020/2021

ID zajęć: 535754

ETAP: Semestr letni

Informacje ogólne:

Prowadzący: prof. dr hab. Andrzej Sękowski

Organizator: Wydział Nauk Społecznych
Instytut Psychologii

Liczba godzin tygodni / semestr: / 15

Jezyk wykładowy: Język polski

Kierunek studiów:

Lokalizacja w planach rocznych: Rok - Semestr

Punkty ECTS:

Forma zaliczenia: Nie sklasyfikowany

Cele przedmiotu:

C1 - Student posiada rozszerzoną wiedzę na temat problematyki i zagadnień metodologicznych oraz zakresu badań podejmowanych przez psychologię różnic indywidualnych.

C2 – Student posiada umiejętność samodzielnego przygotowania pracy naukowej w obrębie psychologii różnic indywidualnych.

Wymagania wstępne:

W1 - Znajomość zagadnień z psychologii różnic indywidualnych.

W2 - Znajomość terminologii psychologicznej, zagadnień metodologicznych oraz zakresu badań prowadzonych w obrębie psychologii różnic indywidualnych.

W3 - Umiejętność rozumienia i analizowania wyników badań psychologicznych oraz ich prezentacji.

Efekty kształcenia dla przedmiotu:

WIEDZA

W1 - Student posiada rozszerzoną wiedzę dotyczącą problematyki podejmowanej przez psychologię różnic indywidualnych - K_W01.

W2 - Student zna w stopniu poszerzonym zagadnienia badawcze podejmowane współcześnie przez psychologię różnic indywidualnych (zakres przedmiotu, założenia i stosowane metody badawcze) - K_W01.

W3 - Student posiada rozszerzoną wiedzę odnośnie specyfiki metod pomiaru psychologicznego w obszarze psychologii różnic indywidualnych i potrafi je umiejętnie stosować w odniesieniu do sformułowanego problemu badawczego - K_W04.

W4 - Student potrafi wskazać obszary praktycznego wykorzystania wyników własnych badań psychologicznych w ramach psychologii różnic indywidualnych - K_W03.

UMIEJĘTNOŚCI

U1 - Student potrafi definiować przedmiot psychologii różnic indywidualnych - K_U01.

U2 - Student rozumie znaczenie wnioskowania statystycznego na podstawie danych empirycznych uzyskanych w badaniach własnych - K_U01.

U3 - Student posiada umiejętność analizy różnic międzygrupowych uzyskanych w zaawansowanych analizach statystycznych i potrafi wyprowadzać praktyczne wnioski z badań własnych - K_U04.

U5 - Student umie zastosować metody pomiaru psychologiczne znajdujące zastosowanie na gruncie psychologii różnic indywidualnych - K_U05.

U6 - Student potrafi wyjaśnić w sposób szczegółowy prawidłowości przebiegu zjawisk będących przedmiotem własnych analiz na podstawie zgromadzonych i analizowanych przez siebie danych empirycznych - K_U07.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE (POSTAWY)

K1 - Student potrafi skutecznie komunikować posiadaną wiedzę teoretyczną z obszaru psychologii różnic indywidualnych i podejmować konstruktywną dyskusję - K_K03.

K2 - Student precyzyjnie posługuje się językiem teorii psychologicznych w formułowaniu pytań i hipotez badawczych oraz w wyjaśnianiu uzyskanych wyników z badań własnych na gruncie współczesnych zagadnień podejmowanych przez psychologię różnic indywidualnych - K_K03.

K3 - Student rozumie potrzebę rozwijania własnych zainteresowań badawczych i ciekawości badawczej - K_K01.

Metody dydaktyczne:

Metody aktywizujące i problemowe.

Praca indywidualna (m.in. poszukiwanie własnych tematów badawczych przez studenta, prezentacja zagadnień z literatury z zakresu psychologii

różnic indywidualnych, w tym także tekstów w języku obcym).

Praca grupowa (dyskusja nad problemami badawczymi, sposobami analizy i interpretacji wyników badań empirycznych).

Przygotowanie koncepcji pracy w postaci prezentacji multimedialnej.

Kryteria oceny i sposoby weryfikacji zakładanych efektów kształcenia:

Ocena niedostateczna

(W) - Student nie zna merytorycznych i formalnych wymagań stawianych pracy magisterskiej.

(U) - Student nie potrafi sformułować problemu, hipotez badawczych swojej pracy magisterskiej ani przeprowadzić badań, ani podjąć wniosku statystycznego.

(K) - Student nie potrafi realizować określonych zadań przewidzianych programem nauczania.

Ocena dostateczna

(W) - Student zna merytoryczne i formalne wymagania stawiane pracy doktorskiej w stopniu minimalnym.

(U) - Student potrafi sformułować problem i hipotezy badawcze w swojej pracy doktorskiej oraz podjąć badania empiryczne, ale nie potrafi prawidłowo przeprowadzić wnioskowania statystycznego.

(K) - Student potrafi realizować określone zadania przewidziane programem nauczania jedynie w stopniu dostatecznym.

Ocena dobra

(W) - Student zna merytoryczne i formalne wymagania stawiane pracy doktorskiej w stopniu optymalnym.

(U) - Student potrafi z pomocą prowadzącego sformułować problem i hipotezy badawcze w swojej pracy doktorskiej oraz podjąć badania empiryczne, a także przeprowadzić wnioskowanie statystyczne - jednak popełnia niekiedy błędy lub nieprawidłowo wyciąga wnioski z badań własnych.

(K) - Student potrafi realizować określone zadania przewidziane programem nauczania jedynie w stopniu optymalnym. Zna także sposoby poprawienia błędów formalnych i merytorycznych pracy - ale w praktyce naukowej nie wykorzystuje w pełni posiadanej wiedzy.

Ocena bardzo dobra

(W) - Student zna wszystkie wymagania stawiane redakcji pracy doktorskiej pod względem merytorycznym i formalnym (kryterium prawidłowości układu treści według poprawności: merytorycznej, logicznej, spójności i poprawności redakcyjnej, prawidłowego stosowania terminologii psychologicznej oraz umiejętności wnioskowania statystycznego).

(U) - Student potrafi bezbłędnie i samodzielnie sformułować problem i hipotezy badawcze w swojej pracy doktorskiej oraz podjąć badania empiryczne, a ponadto przeprowadzić wnioskowanie statystyczne na podstawie zebranego materiału empirycznego.

(K) - Student potrafi realizować określone zadania przewidziane programem nauczania w stopniu celującym. Prawidłowo wyprowadza wnioski z badań własnych, umie wyjaśnić uzyskane ogólne prawidłowości i zastosować zdobytą wiedzę (wnioski z badań) w praktyce. Potrafi precyzyjnie komunikować posiadaną wiedzę teoretyczną oraz wyniki badań własnych przy zastosowaniu różnych technik i kanałów komunikacji. Posługuje się precyzyjnie językiem poznanych teorii w wyjaśnianiu zagadnień podejmowanych w pracy doktorskiej.

Treści programowe przedmiotu:

1. Doskonalenie umiejętności całościowego i pogłębionego ujęcia poznanych zagadnień z psychologii różnic indywidualnych celem sformułowania tematów i koncepcji badawczych przez uczestników seminarium.
2. Przygotowanie koncepcyjnego planu pracy doktorskiej – doskonalenie umiejętności formułowania tytułu pracy doktorskiej, określenia problemu badawczego, stawiania pytań badawczych oraz formułowania hipotez badawczych a także wyboru zaawansowanych statystyk.
3. Pogłębianie zdolności gromadzenia, uporządkowania i usystematyzowania zebranego materiału naukowego w celu sporządzenia planu pracy doktorskiej.
4. Rozwój umiejętności prezentacji dorobku teoretycznego z zakresu podejmowanej problematyki z psychologii różnic indywidualnych w tym prowadzenia dyskusji naukowych, prezentacji koncepcji pracy wraz z analizowaniem wyników badań własnych i ich interpretacji na forum publicznym.
5. Pogłębianie znajomości zasad redakcji tekstów naukowych z zakresu psychologii oraz norm i zasad etycznych stosowanych w badaniach naukowych a także uczciwości intelektualnej w prowadzonych badaniach naukowych.
6. Poznawanie sposobów przygotowywania prezentacji naukowych (plakat, prezentacja multimedialna, wystąpienie ustne) oraz sposobów ich udostępniania różnymi technikami i kanałami komunikacji naukowej (konferencja, symposium, artykuł naukowy)
7. Kształtowanie umiejętności korzystania z materiałów naukowych opublikowanych w języku obcym oraz doskonaleni sposobów prezentacji raportów z badań własnych w czasopiśmie redagowanym w języku obcym

Literatura:

Literatura podstawowa

Brzeziński, J. (1978). Elementy metodologii badań psychologicznych. Warszawa: PWN.

Brzeziński, J. (2002). Metodologia badań psychologicznych. Warszawa: PWN.

Harasimiuk, J., Ciecuch, J. (2012). Podstawowe standardy edytorskie naukowych tekstów psychologicznych w języku polskim na podstawie reguł APA. Warszawa: Wyd. LiberiLiberi.

Ferguson, G.A., Takane, Y. (1997). Analiza statystyczna w psychologii i statystyce. Warszawa: PWN.

Ńęcki, E., Stocki, R. (1999). Jak pisać prace naukowe z psychologii. Kraków: Universitas.

- Nowak, S. (1985). Metodologia badań społecznych, Warszawa: PWN.
- Shaughnessy, J.J., Zechmeister, E.B., Zechmeister, J.S. (2002). Metody badawcze w psychologii. Gdańsk: GWP.
- Shavinina, L.V. (red.) International Handbook on Giftedness. Springer Verlag.
- Sternberg, R., Davidson, J. (2005). Conceptions of giftedness. Cambridge: University Press.
- Sutek, A. (1979). Eksperyment w badaniach społecznych, Warszawa: PWN.
- Sternberg, R. (2000). Handbook of intelligence. Cambridge: University Press.

Literatura uzupełniająca

- Bedyńska, S., Brzezicka, A. (red.) (2007). Statystyczny drogowskaz. Praktyczny poradnik analizy danych w naukach społecznych na przykładach z psychologii. Warszawa: Wyd. Akademica.
- Brzeziński, J. (2002). Metodologia badań naukowych i diagnostycznych. W: J. Strelau (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki, t. 2, s. 333-334. Gdańsk: GWP.
- Ledzińska, M., Zajenkowski, M. (red.) (2009). Z badań nad pograniczem intelektu i osobowości. Warszawa: Wydawnictwo Instytutu Psychologii PAN.
- Limont, W. (1994). Synektyka a zdolności twórcze. Toruń: Wydawnictwo Uniwersytetu Mikołaja Kopernika.
- Nęcka, E. (1994). Twórcze rozwiązywanie problemów. Kraków: Oficyna Wydawnicza „IMPULS”.
- Nęcka, E. (1998). Trening twórczości. Kraków: Oficyna Wydawnicza „IMPULS”.
- Nęcka, E. (1999). Proces twórczy i jego ograniczenia. Kraków: Wydawnictwo UJ.
- Nęcka, E. (2002). Psychologia twórczości. Gdańsk: GWP
- Sękowski, A. (2001). Osiągnięcia uczniów zdolnych. Wydanie II rozszerzone. Lublin: TN KUL.
- Sękowski, A., Klinkosz, W. (red.) (2010). Zdolności człowieka w ujęciu współczesnej psychologii. Lublin: TN KUL.
- Sękowski, A., Siekańska, M., Klinkosz, W. (2009). On Individual Differences in Giftedness. W: L. Shavinina, L.V. (red.), International Handbook on Giftedness, pp. 467-485. New York: Springer Verlag.
- Klinkosz, W., Sękowski, A. (2013). Inwentarz Motywacji Osiągnięć. Polska adaptacja LMI – Leistungsmotivationsinventar H. Schulera, G. Thorntona i A. Frinrupa. Podręcznik. Warszawa: Pracownia Testów Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.